

Гледамъ: той цѣлъ настрѣхналъ съ бинокълъ ога-
ченъ на вратъ, съ знаме въ рѣка той лети стрем-
главо къмъ неприятелскитѣ позиции. Войницитѣ
изкогнаха отъ окопитѣ и се стрѣлнаха слѣдъ него.

Стефанъ Христовъ напѣдъ.

Викове и гърмежи заглушаваха цѣлото поле. Това
се продължава нѣколко врѣме. Сетнѣ всичко утих-
на. И видѣхме, че българското знаме гордо се развѣ
надъ турскитѣ позиции. Всички тичахме напѣдъ